

Dankwoord

Wanneer is iets 'af'? Misschien wel nooit. Ik ben nog niet uitgeleerd en gevonden antwoorden roepen vaak weer nieuwe vragen op. Toch ligt hier een proefschrift dat 'af' is. Het vormt de afsluiting van een traject dat voor mij, bijna 6 jaar geleden, in januari 2016 begon. Vanaf dat moment is de inhoud van dit proefschrift stukje bij beetje tot stand gekomen na herhaaldelijk – soms in willekeurige volgorde – ontwerpen, testen, onderzoeken en schrijven. Dat traject was niet altijd even makkelijk, maar wel heel leerzaam, zowel op persoonlijk als professioneel vlak.

Ik voel me bevoorrecht dat ik de kans heb gekregen dit traject te doorlopen, voor alles wat ik – met vallen en opstaan – heb mogen ervaren en leren en voor alle mensen die daarin op mijn pad zijn gekomen; voor hen die, als het voor mij soms onmogelijk leek dingen 'af' te maken, hebben bijgedragen aan het toch mogelijk maken van die afronding. Een promotietraject doorloop je niet alleen, kún je niet alleen. Vanzelfsprekend zou dit proefschrift er niet hebben gelegen zonder de bijdrage, betrokkenheid, hulp en steun van anderen.

Allereerst gaat mijn dank uit naar mijn promotor en co-promotor, Ton en Judith; veel dank voor wat ik van jullie beiden heb mogen leren.

Ton, dank voor de kans die je mij hebt geboden om dit traject aan te gaan binnen het grotere project dat later *TWIST education* zou gaan heten en voor de ruimte om daarbinnen mijn eigen onderzoek vorm te geven. De afstand tussen onze werkplekken was klein; ik kon je vaak (weliswaar onverstaanbaar) door de muur horen praten (dat was andersom waarschijnlijk niet heel anders). Desondanks hebben we elkaars deur niet plat gelopen, maar stond jouw deur wel altijd open, dat heb ik erg gewaardeerd. Dank voor je doelgerichte feedback op stukken die soms bijna of juist nog verre van af waren, je getoonde interesse als ik bepakt en bezakt terugkwam van een dataverzameling, je oplossingsgerichtheid als ik mijn twijfels had of beren op de weg zag, de focus die je bewaakte als ik te veel in detail dreigde te verzanden of met de zoveelste "ja, maar..." kwam, maar ook voor de vrijheid en daarmee het vertrouwen dat je me hebt gegeven. Misschien kon dat laatste ook omdat je wist dat Judith, die de dagelijkse begeleiding op zich heeft genomen, een oogje in het zeil hield.

Judith, waar we enkel begonnen als collega's op het project, werd je later officieel mijn co-promotor. Of dat voornamelijk kwam door de rol die jij zo natuurlijk aannam, door mijn enig aandringen of door een combinatie van beide, durf ik niet met zekerheid te zeggen. Wat ik wél met zekerheid kan zeggen is dat ik dankbaar ben dat je die rol hebt mogen en willen vervullen. En je bleek gelijk te hebben; het

komt en het gaat. Het kwam en het ging, altijd weer. De ene keer beter en voorspoediger dan de andere keer; de ene keer met een lach, de andere keer met een traan. Je hebt me letterlijk en figuurlijk geholpen om, als ik in de knoop zat er weer uit te komen. En soms bleek dat een kwestie van loslaten en erop durven vertrouwen dat je dan weer veilig beneden mag landen. Ik denk dat er maar weinig promovendi zijn die kunnen zeggen en het geluk hebben dat hun co-promotor niet alleen hun co-promotor is, maar daarnaast ook een heel fijne collega én hun *aerial silks* instructrice. Dank voor het ogenschijnlijk moeiteloos wisselen tussen die verschillende rollen, voor alle gesprekken, goede adviezen, peptalks, ontelbare feedbackmomenten, gezellige ritjes naar de verschillende scholen (inclusief lunches en kwarkbolletjes), de vrijdagmiddagmomentjes en alle andere keren dat jouw deur open stond.

Daarnaast gaat mijn dank uit naar alle collega's van de vakgroep Instructietechnologie. Jullie hebben gedurende mijn tijd bij IST gezorgd voor een fijne, gezellige en inspirerende werkplek. Een aantal collega's wil ik hier graag in het bijzonder noemen.

Tessa, dank voor de fijne plek en begeleiding die je me destijds bij STIP, samen met Manon, hebt geboden en waar ik een basis kon leggen voor het onderzoek dat later zou volgen.

Anjo, ook als directe collega betrokken bij het *TWIST education* project. Helaas kan ik mij hier niet meer persoonlijk tot hem richten, maar hij verdient zeker een plek in dit dankwoord. Zijn creaties zorgden ervoor dat ik überhaupt iets in handen had om onderzoek mee te doen, al leidden diezelfde creaties er ook regelmatig toe dat we opnieuw - dagen, zo niet weken - terug moesten naar de tekentafel. Wat volgde waren herhaaldelijke rondes van finetunen, testen en fixen van bugs die er absoluut niet inzaten. Anjo was erg betrokken, op zijn geheel eigen wijze. Mede door zijn zeer frequente - gevraagde en ongevraagde - aanwezigheid in onze kamer heeft hij mijn promotietraject van dichtbij meegemaakt; hij stelde kritische vragen, voorzag concept manuscripten van nauwkeurige feedback en was stiekem al input aan het verzamelen voor mijn promotielied.

Jakob, dank voor je technische ondersteuning, niet alleen voor wat betreft doorontwikkeling van materiaal, maar zeker ook voor jouw hulp tijdens de voorbereidingen voor de dataverzamelingen; voor het simuleren van situaties waarin >100 studenten tegelijk aan het werk zijn om zo potentiële knelpunten op te sporen en (nieuwe) crashes voor te zijn.

Sandra, veel dank voor al je hulp, je gezellige praatjes en voor je deur die altijd open stond.

Irena, thank you for being a wonderful roommate, for sharing daily struggles and celebrating (small) successes, for our food talk, for your snacks and food for thought, for taking care of our PhD plants, and for all Dutch-Bahasa Indonesia lessons, *Terima Kasih!*

Many thanks to all fellow IST PhD students, for sharing your journeys, for your advices, discussions, help, support, and for the fun, both inside and outside our ProIST meetings.

Alieke en Natasha, dank dat jullie mijn paranimfen willen zijn. Alieke, dank voor de vele gezellige koffiemomentjes, maar vooral ook voor jouw luisterend oor, steun en alle fijne gesprekken. Fijn om soms wijze raad te mogen ontvangen van een ervaren doctor ;-). Daarnaast is het ook fijn om steun te ervaren van iemand die tegelijkertijd eenzelfde traject doorloopt. Natasha, inmiddels ben je me voorgegaan, wat fijn dat we onderdeel konden uitmaken van elkaars traject. Niet alleen als paranimf, maar zeker ook in de periode daaraan voorafgaand. Dank voor het delen van jouw ervaringen, je adviezen en je behulpzaamheid.

Mijn dank gaat ook uit naar degenen die buiten de vakgroep bij het project en mijn promotieonderzoek betrokken waren. Patrick en Hans, dank voor de samenwerking.

Dank aan de directieleden, teammanagers en docenten van Aventus, Deltion College, Graafschap College en ROC van Twente die hun medewerking hebben verleend. Ik kijk met veel plezier terug op onze bezoeken aan jullie scholen. Veel dank voor jullie betrokkenheid tijdens de ontwikkelfase, maar zeker ook voor de mogelijkheden die jullie steeds opnieuw - na ons soms onmogelijk lijkende verzoek - weer hebben geboden om op grote schaal data te verzamelen. Uiteraard zou die dataverzameling niet mogelijk zijn geweest zonder de aanwezigheid en medewerking van al die studenten die - soms met frisse tegenzin - aan de verschillende onderzoeken hebben deelgenomen. Dank daarvoor!

Veel dank aan ook aan mijn Saxion collega's van het lectoraat Innovatief en Effectief Onderwijs voor jullie warme welkom en aanstekelijke bevoegenheid. In het bijzonder dank aan Irene, voor de kans die je mij hebt geboden om mezelf bij jullie verder te ontwikkelen en mijn steentje bij te dragen aan nieuwe onderwijsontwikkelingen. Dank ook voor het meedenken in hoe ik het werk bij jullie kon combineren met het afronden van mijn proefschrift en voor de ruimte die je me daarvoor geboden hebt.

Tot slot, en misschien wel het allerbelangrijkste, dit proefschrift zou er niet hebben gelegen zonder steun van het thuisfront. Ik voel me gezegend met zoveel lieve en betrokken mensen om me heen.

Lieve vriendinnen, dank voor jullie betrokkenheid en de nodige afleiding.

Lieve familie en Ali en Pots, dank voor jullie getoonde interesse en meeleven.

Lieve Benthe, ik ben dankbaar voor jou als mijn zusje én ik ben trots op jou.

Dankjewel voor al die keren dat je vroeg hoe het met me ging, voor onze fijne zus uitjes, en dank – ook aan Siem – voor jullie belangstelling en aanmoediging.

Lieve papa en mama, dank voor de vrijheid die jullie me hebben gegeven om mijn eigen pad te kiezen, voor jullie meedenken daarin en goede raad op momenten waarop ik het even niet meer wist, voor jullie onvoorwaardelijke steun in welke vorm dan ook, voor de liefdevolle basis waar ik altijd op terug mag vallen. Dank voor alles.

Elise